

ÇERNOBİLLER BİR DAHA YAŞANMASIN !

26 Nisan 1986 gecesi Çernobil nükleer enerji santralinde gerçekleştirilen deney sonrası ard arda gelen ihmaller insanlık tarihinin en büyük felaketlerinden birine yol açtı.

Çernobil nükleer santralinde 4. reaktöründe gerçekleşen patlama sonrası Hiroşima ve Nagazaki'ye atılan atom bombasının yaydığı radyasyonun 200 katı toprağa, suya ve havaya karıştı.

Yıl 1986'ydı; radyasyon Leningrad üzerinden Finlandiya ve sonrası İşveç' e ulaşmış ölçümler analiz edilmiş ve tüm dünya patlayan bir nükleer santralden yayılan radyasyonun nasıldaki sıkı sıkıya sarılan sınırları tanımadığını, hiçbir tel örgünün onu engelleyemediğine bir kez daha tanık oldu.

Çılgınca rekabet, insanlığın başına neler getireceğini bir kez daha acı sonuçlarıyla bizlere göstermiştir.

Çernobil'in mağduru çocukların fotoğraflarına baktınız mı? Ya onların başındaki sevdiklerine? Çernobil kazası sonrası kaç kişi intihar etti aynada yüzüne bakıp bakıp? Peki sevdiği insanları kaza bölgesine gönderen 600 bin insana ne olduğu konusunda devlet görevlilerinin bir şey söylediğini duyan oldu mu? İçinden radyasyon geçen bedenlere ne olduğunu söyleyemediler mi sizlere? Tiroid kanseri deyince ilk aklımıza gelen neydi?

Çernobil sonrası kimilerine göre 1 milyon, kimisine göre 30-40 kişi, kimisine göre ise 200 bin kişi yaşamını yitirdi, börtü böceği sayan olmadı zaten. Çernobil sonrası Belarus'ta ortalama yaşam süresi 74'den 58'e indi, yine börtü böceğin ömrünü ölçen olmadı. Kötülükler bitmedi Çernobil'in diğer reaktörleri 14 yıl daha çalıştırılmaya devam edildi.

Peki ülkemizde ne oldu? Azıcık radyasyonun kemiklere iyi geldiğini söyleyen darbeci generallerin ülkesinde. O dönem Karadeniz bölgesinde araştırma yapan namuslu akademisyenler tehdit edildiği hafızalarımızdadır. Karadeniz'de yetişen tarımsal ürünler batılı ülkeler tarafından alınmayınca "radyasyonu bilmeyen halkıma" dağıtıldı. İlköğretim çocuklarına yardımsever devletimiz tarafından fındık dağıtıldı. Bakanlarımız ekran karşısında çay içti.

Kimseye bir şey olmadı mı?

2011 yılında Japonya'da gerçekleşen Fukuşima nükleer santral kazası, birçok şeyin değişmediğini bir kez daha gösterdi. Yine halk kaza sonrası bölgeyi boşalttı, toprağa, okyanusa radyasyon geçti, yine dünyanın bütün egemenleri insanlar bir şey öğrenmesin diye canını dişine kattı. Yine radyasyonu yiyen halklar oldu, börtü böceği sayan olmadı. Yıl 2011 idi, ülkemiz yöneticileri nükleer santral kurma ısrarlarını yenilediler. Bekarlığın daha ölümcül olduğunu dinledik bakanlardan. "Tüp gaz" patlamasıyla nükleer santral patlaması arasında kurulan derin bağlantı darbeci generallerin bile aklına gelmemişti. İşte böyle bir ülke' de kurulmak istenen santralin patlaması şaşırtmamalı bizleri, endişelendirmeli. Bütün egemenler aynı; hayallerindeki dünyayı kurduklarında artık hiç kimse insan formunda olamayacak bu gidişle, börtü böceklerde öyle. Sınırsız sermaye biriktirme hırsına kapılanlar dünyanın sonunu getirecekler.

Buna izin vermeyeceğiz. Vermemeliyiz.

Çare tükenmedi, bindiğimiz arabaların petrolü için ölenleri düşünenlerin sayısı artıyor. Alışveriş merkezlerinde tükettiğimiz ömrümüzü özgürleştirmek için suyuna, dağına sahip çıkanlar var. Halkın onayı, börtü böceğin de - alınmadan yaptığımız bütün anlaşmalar meşru değildir. Hele gelecek nesiller adına suç işliyorsunuz? Sizlerin bölgemizde yaşadığınız güç savaşları bizleri hiç ilgilendirmez. Çernobil'in yıl dönümünde hatırlatmakta fayda görüyoruz. İnsanlık kendi ihtiyacı kadar olan enerjiyi doğayla uyumlu özgür ve eşit paylaşacağı bir enerji politikası mümkündür.

Buna tek engel sizlerin daha fazla kâr adına sürdürdüğü ölümcül enerji politikalarıdır.

Çernobiller bir daha yaşanmasın demek için 26 Nisan da TBMM önünde, 27 Nisan'da Mersinde olacağız.

Ne ülkemizde, ne dünyada nükleer santral istemiyoruz.

Saygılarımızla,
25.04.2013

BURSA Nükleer Karşıtı Platformu